

Kontrolmyndighederne maa give op og sige, dette kan vi ikke tage noget som helst Ansvar for, det giver os ikke tilstrækkelig effektive Midler? Jo, Følgen deraf er den, at de mindre hæderlige næringsdrivende profiterer paa de mere hæderliges Bekostning. Derfor er Kontrolregler af en tilstrækkelig Styrke til, at der kan føres en virkelig Kontrol, i høj Grad i det honnette Næringslivs Interesse.

Der er under Lovforslagets Behandling i Folketinget indført en Efterbeskatningsbestemmelse, som har været nødvendig, og jeg maa for øvrigt tilføje, at denne Bestemmelse har sin første Oprindelse i en Henvendelse fra de næringsdrivende selv. Det vil jo erindres, at Lovforslaget om Beskatning af Chokolade- og Sukkervarer blev fremsat i November Maa-ned, da altsaa Julesæsonen med det store Forbrug af den Art Varer stod for Døren, og man anmodede mig da om, at der maatte blive udstedt en Bekendtgørelse i Lighed med den, der i sin Tid var kommet paa Tobaksomraadet, som bebudede Indførelsen af Efterbeskatningsbestemmelser, idet Landet ellers vilde være blevet ganske overfyldt med fremmede, navnlig tyske, Varer af denne Art, idet de handlende vilde indføre saa meget som muligt, inden Loven traadte i Kraft. Den Bekendtgørelse, der kom angaaende Tobak og Cigarer, maatte jeg udstede paa eget Ansvar, da Rigsdagen den Gang ikke var inde. Den Bekendtgørelse om Efterbeskatning, som jeg udstedte, efter at Chokoladeskattelovforslaget var fremsat, havde jeg derimod Anledning til at forhandle med Repræsentanterne for de forskellige Partier om, og alle Partier gav deres Samtykke dertil.

Jeg skal endnu blot omtale en Bestemmelse, der er kommet ind under Behandlingen i Folketinget, og som tillader en Art Appel af Administrationens Afgørelser paa disse Omraader, en ny Paragraf, der begynder saaledes: For saa vidt Toldbestyrelsens Afgørelse vedrørende en Vares Henførsel under nærværende Lovs Afgifts-satser indankes for Finansministeren, forelægger denne Sagen for det ved Lov Nr. 67 af 1. April 1911 oprettede Appeludvalg, der er nedsat af Toldraadet. Her skal Appeludvalget forøges med tre Medlemmer, der repræsenterer Handelen med de afgiftspligtige Varer samt Arbejdere og Arbejdsgivere indenfor Chokolade- og Sukkervareindustrien, og disse Medlemmer skal udnævnes efter Indstilling af de paagældende faglige Organisationer.

Man har i Folketinget, særlig fra det konservative Folkepartis Side, ønsket Loven tidsbegrænset til et Aar. Denne Ændring har jeg naturligvis ikke været særlig begejstret for. Efter min Overbevisning vilde man meget godt have kunnet give Loven som permanent Lov ligesom den anden Lov, der skal behandles her i Dag, Loven om Restaurationsskatten, men jeg erkender naturligvis, at vi her bevæger os paa et nyt Omraade, og at der allerede i Løbet af et Aar vil kunne gøres adskillige Erfaringer, som maaske kan gøre Modifikationer ønskelige, og at for saa vidt en Tidsbegrænsning eller i hvert Tilfælde en Revisionsbestemmelse kan være ønskelig. Jeg har under disse Omstændigheder maattet tage Hensyn til det Ønske, der saaledes blev udtalt, idet det for mig først og fremmest kom an paa at faa Loven gennemført, og idet jeg for øvrigt føler mig overbevist om, at denne Lov vil finde en blivende Plads i vort Skattesystem ligesom den anden Lov, der kommer til Behandling her i Dag. Tidsbegrænsningen gælder til 1. Juli 1923.

Da den højtærede Formand har tilladt mig at omtale begge Lovforslagene under eet, skal jeg gaa over til Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen i Kaffer, Restaurationer m. m. Dette Lovforslag vil indbringe en Indtægt, som kan anslaaes til omkring det dobbelte af det foregaaende, og jeg maa lægge megen Vægt paa dets Gennemførelse. Hvad Afgiftens Størrelse angaar, er den foreslaaet sat til 10 pCt., og jeg kan ikke tro, at denne Afgift vil kunne øve nogen stor Indflydelse paa vedkommende Næringsvirksomhed, naar den bliver gennemført paa rette Maade. Naturligvis maa der ske visse Fritagelser og Lempelser. Fritaget for Afgift er efter Forslaget Omsætning fra Kaffevoagne og lignende Gadehandel og sædvanemæssige Ydelser til det i Virksomheden ansatte Personale, hvad enten de ydes gratis eller mod nedsat Betaling. Endvidere kan der af Finansministeren tilstaaes Fritagelse for Gæstgiverier og Bævertninger uden Udskænkning af stærke Drikke i Hjem for Arbejdere, Søfolk og dermed ligestillede, saafremt Hjemmet virker i velgørende Øjemed og uden økonomisk Fordel for Enkeltmand, samt i øvrigt for saadanne Foreninger og Institutioner, hvor ganske særlige Forhold gør sig gældende. Kriteriet for, hvem der skal yde Afgift, og hvem ikke, er dette, om der er løst Næringsbevis eller ikke. Udenfor